

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 56.

Ellevte Session.

22de Møde.

Løverdagen den 14de Januar.

(Fortsat.)

Ordføreren (forts.): I Henhold hertil har Rigsdagen taget Beslutning i mangfoldige Sager, og Udvalget har meent, at det, at en Kjøbstad vælger en borgerlig Raadmand, er et Forhold af en saa ringe Betydning, at man ikke bør blande det kongelige Navn deri, men lade det være afhængigt af den vedkommende Minister. At den borgerlige Raadmandsinstitution derved skulde tabe i Anseelse og Betydning, troer jeg slet ikke. Naar den ærede Minister dernæst anførte, at der ad administrativ Veie kunde virkes hen til, at der blev en nøie Samvirken mellem Øvrigheden og Borgerrepræsentanterne i alle Byen vedkommende økonomiske og kommunale Forhold, og at deres Udtalelser, enten det nu var Indberetninger, Erklæringer eller Indstillinger, indsendtes saaledes, at Parterne kom til at kjende den hele Indstilling fra begge Autoriteter, saa mener jeg, at i saa Fald bliver Tilfredsværelsen af borgerlige Raadmand unødvendig overalt, eller idetmindste i den største Deel af vore Kjøbstæder, der ikke ere meget store Communer. For det Tilfælde, at man skulde kunne vente noget Saadant meget snart, skulde jeg ikke holde stærkt paa den af Udvalget i saa Henseende foreslaaede Bestemmelse, men i alt Fald troer jeg dog ikke, at det kan slæde at vedtage den; thi dersom vi opnaae det, den ærede Minister sigtede til, saa vil ikke let nogen By komme og forlange en borgerlig Raadmand.

Men naar den ærede Minister, som han anførte, vil bestrebe sig for, saavidt det staaer til ham, at faae en bedre Forretningsform indført imellem disse to Autoriteter, da maa jeg ønske, at han kunde udtale sig noget mere bestemt om, hvad han agter at gjøre i denne Retning; thi der er jo den Forskjel paa hvad der kan skee ved Lov og ved administrative Forholdsregler, at de sidstnævnte staae og falde med den vedkommende Minister, og der kan jo komme efter den ærede Minister, saaledes som der har været før ham, Indenrigsministre, der ingenlunde ere Venner af den kommunale Frihed og Selvstændighed. Da vilde det kun lidt nytte, at han ad administrativ Veie havde truffet en god Foranstaltning, som af hans Eftermand ved en ny administrativ Forholdsregel kunde tilintetgjøres. Naar den ærede Minister altsaa kunde erklære, at han agtede at gjøre saadanne Skridt, der kunne ventes at faae Varighed ud over den Tid, da han har Sæde paa Ministerbænken, da er jeg bemyndiget til, jeg skal sige det strax, at tage Udvalgets Endringsforslag tilbage; thi man erkjender da, at det strengt taget efter Lovens Titel og hele Indretning kan siges at høre mindre hen derunder. Paa den anden Side anseer Udvalget det imidlertid for saa vigtigt at faae en saadan Forretningsorden indført overalt i Kjøbstadscommunerne, at det har sat sig ud over bemeldte Hensyn i det Haab, at den ærede Minister ved bestemte Udtalelser vilde kunne sætte os istand til at tage Forslaget tilbage. Dersom altsaa den ærede Minister med Bestemthed kan nævne de Skridt, han agter at foretage, og hvorved han mener at kunne bringe de gode og glædelige Forsætter, som han har